

Urania wuift Frank De Winne uit!

**Baikonur / Kazakstan
25/5 - 30/5/2009**

BAIKONUR 2009

Met 19 Uranianen naar de Russische ruimtevaartbasis Baikonur in Kazakstan, van 25/5 tot 30/5/2009, ter gelegenheid van de 2de vlucht van Frank De Winne naar het International Space Station.

Beste Baikonauten,

Hierna volgt een kort reisverslag van ons Sojoez-avontuur.

Met dank aan de verschillende fotoleveranciers, alsook aan Jacqueline en Tristan voor de tekstinspiratie.

Fred.

Inleiding.

Fantastische reis. Uniek. Beter kan het niet. Leerrijk. Perfect. Boeiend.

Zoals de meeste reisverslagen, kan ook dit verslag nooit het gevoel verwoorden dat we op welbepaalde ogenblikken hebben gehad. Laten we deze enkele bladzijden dan maar gebruiken als leuk geheugensteuntje voor de vele spannende rilmomenten en kippevelgevoelens van onze belevenissen.

De voorbereidingen.

De moeilijke tijden die Marc en Werner hebben meegemaakt bij de voorbereiding van deze reis waren talrijk. Het scheelde weinig of er kwam geen uitstap naar Kazakstan.

De reis.

Maandag 25 mei 2009: Brussel-Moskou.

De afspraak heeft plaats onder het bronzen standbeeld, om 08u30, in de inkomhal van Zaventem. Het is (lang) wachten op onze vriend Lucas die ettelijke uren in de maandagochtendfiles tussen Maastricht en Brussel heeft gestaan.

Ondertussen verdeelt onze voorzitter nog enkele documenten, o.m. een duidelijk voorbeeld van hoe correct de "Migration Card" in te vullen. Niet onbelangrijk, want aan de controleposten in Rusland wordt er niks over het hoofd gezien.

Om 11u10 vertrekken we, met een Airbus A319, richting Moskou.

We landen mooi op tijd, nl. om 16u20, lokale tijd (2 uur verschil met Brussel), op de luchthaven Domodedovo. Eerst moeten we nog een papiertje invullen, dan de bagage laten doorlichten en vervolgens in een soort cilindervormig toestel stappen, mooi de handjes opsteken en een rondje draaien (niet zelf draaien, de cilinder doet dat wel). Iedereen pikt zijn bagage op, behalve dan Julien!

Nochtans is zijn valies een ijzeren koffer volgeplakt met tientallen stickers van alle kleuren en formaten. Zou toch moeten opvallen, of niet? Niks te zien! Bij navraag blijkt deze koffer een zeer aparte behandeling te hebben genoten: één van de stickers vermeldt "FRAGILE"...

Om 17u15 vertrekken we met de bus naar ons hotel, met name Domodedovo Airhotel, dat vanaf het luchthavengebouw goed te zien is. Vijf minuten te voet met de valiezen naar de parkeerplaats van de bus, om dan 3 minuten te rijden... we hebben 600m afgelegd...!

De verdeling van de kamers verloopt vlot en om 18u00 is iedereen gesettled.

Een paar uur later genieten we van een 400 roebels-buffet in een soort reffer. Ons eerste contact met de hotelmensen is vreemd: overal strenge zure gezichten, geen enkele glimlach te bespeuren. En dan is het uitbollen, een beetje in de bar hangen. Er valt hier niks te beleven, dus trekt iedereen vroeg naar bed.

Dinsdag 26 mei 2009: Moskou – Baikonur

Vroeg ontbijt om 06u00 en vertrek met de bus naar de luchthaven. Deze keer leggen we de 600m af in... 20 minuten! De chauffeur heeft ergens een U-turn gemist en we komen terecht op een privéweg van de luchthaven, waar slagbomen een badge vereisen... en die hebben we niet. Dus maar keren en draaien vooruit en achteruit...

Rond 08u00 zitten we in de "gate" en wachten we op de "boarding". Terwijl we daar een beetje rondwalen, zien Johan en Ivan een bekend gezicht. Ja ja het is hem! Buzz Aldrin! De tweede mens ooit die voet zette op de maan was rustig een pizzaatje aan 't genieten. Beetje later spreken we hem aan, en ja hoor, de lieve oude man aanvaardt om met enkele

Urania-leden op de foto te staan! Even voordien konden we een origineel kiekje nemen met een vleugje anachronisme...

Om 09u00 stappen we in een Tupolev 154M, vlucht 481 van Ural Air. Ook de Franse spationaut Michel Tognini vliegt met ons mee, bekend van o.a. STS-93, MIR1, Sojoez TM14 en TM15!

We stijgen op om 10u20 en na anderhalf uur vliegen we boven het spectaculaire maar zwaar geteisterde Aralmeer. Een belangrijk deel ervan is nl. uitgedroogd. Het vliegtuig rammelt in al zijn voegen, maar we komen veilig aan na een nogal ruwe "touch down" waarbij we allemaal goed doorheen geschud worden. We landen om 14u30, local time (2 uur verschil met Moskou) op een hobbelige piste vol putten en bulten, op het Krayny Airfield.

Het deels uitgedroogde Aralmeer

Het vliegveld van Baikonur

De hobbelige landingspiste

De organisatie van de luchthaven is een verrassing. De vertrekkende reizigers staan achter tralies te wachten! Wij moeten een soort houten barakje binnen waar... elke paspoort met de hand wordt overgeschreven in een "grootboek". En als de bediende niet kan lezen wat er staat, dan schrijft hij maar een paar cijfertjes. Na een soort handbagagecontrole mogen we naar buiten.

Dan wordt het wachten aan een grote ijzeren poort. Wanneer deze opengaat mogen er welgeteld 10 mensen door om hun koffers, die her en der op de grond staan onder een soort afdakje, op te halen. Met die bagage terug naar de vorige

handbagage-controle om deze alsnog door een doorlichtingsmachine te steken. En dan kunnen we eindelijk verder, met een "Urania"-bus, richting hotel. Na een nogal ruw ritje van ongeveer een uur in de steppe, maken we kennis met ons Hotel Tsentralnaya. Het is inmiddels 16u40. Ook hier achtervolgt de bureaucratie ons nog even: om de sleutel van de kamer in ontvangst te nemen, moet je eerst 2 documenten ondertekenen: eentje met de spelregels van Baikonur en eentje waarop je bevestigt dat je het eerste hebt gelezen en getekend. De rechtervleugel van het hotel wordt gerestaureerd met het nodige lawaai, tapijten opgerold in de gangen (oplettend dat je er niet over valt), elektrische bedrading die zo maar uit de muur hangt (oplettend dat je er niet blijft aanhangen). Al bij al vallen de kamers goed mee, de meeste genieten zelfs van een balkonnetje met zicht op het grote Leninplein!

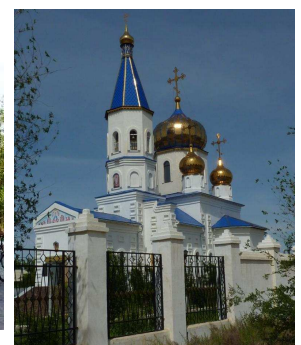
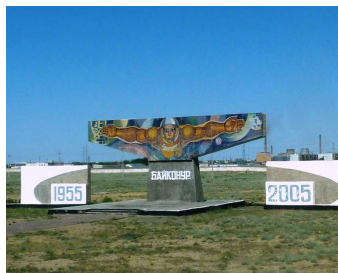
Goed kijken: Jill & Lenin!

Panoramisch zicht op het Leninplein

Eerste bezoek is er eentje aan het Museum of History of Cosmodrome Baikonur, met, hoe kan het ook anders, veel Russische ruimtevaart en dingen over Yuri Gagarin. En dan een ritje door de stad, met diverse stops: het Historical Summerhouse waar Gagarin verteld werd dat hij de eerste kosmonaut zou worden, een mooie orthodoxe kerk, de Sojoez-raket, het monument van Sergei Korolev, enz...

Als afsluiter van deze zeer vermoeiende dag worden we verwacht in het restaurant St Petersburg, waar zowel VTM-, VRT- en andere journalisten en cameramensen al hun opwachting maken en duidelijk al veel plezier hebben (waarvoor Wodka goed kan zijn...). En wie zit daar in dat leuk gezelschap?

Onze vriend Benny !!!

Blijkbaar worden alle toeristen in hetzelfde hotel te slapen gelegd en mogen / moeten ze ook hetzelfde restaurant delen.

De avond wordt nog opgevrolijkt door een groep buikdanseressen en opzweepende muziek!

Na het diner zakken velen onder ons nog af naar het gezellig terrasje van café Delikat, in de Korolev Avenue, de wandelstraat van Baikonor, op 200m van het hotel. Wanneer de serveuse ons ziet aankomen (toch een groep van minstens 12 mensen) schuift ze op één, twee, drie een heleboel tafels bijeen. En dat zou niet anders zijn de volgende avonden... Keileuk, zo'n openluchtbabbel bij een zachte temperatuur, supervriendelijk personeel en reuzegrote pinten.

Op ons terrasje in café Delikat

Woensdag 27 mei 2009: Launch Day !!

Waar we al zo lang naartoe geleefd hebben, komt er aan: de lancering van onze Frank De Winne live meemaken!

Na de nodige perikelen zoals de raket die niet kan rechtgezet worden wegens te veel wind en de commotie rond een VTM-cameraman die zozegzegd de Mexicaanse griep heeft (én in quarantaine belandt) wordt het licht op groen gezet: onze Frank zal vandaag vertrekken!!!

Restaurant Sint-Petersburg

Ontbijt om 09u00, in wat ons vaste en enige restaurant zal worden, nl. de St Petersburg van gisteravond. Verrassing alom: we krijgen nl. hamburgers met purée en koffie!

We wandelen nog een uurtje rond op de lokale markt naast onze eettent en kopen een paar spulletjes.

Om 11u30 vertrekken we naar Site 254 voor de beroemde "Ready to go report of crew of Cosmonauts to Chairman". Er staat een lange

file auto's aan te schuiven om op de lanceerbasis te geraken. Maar geen nood: onze buschauffeur neemt het linker rijvak, volle gas vooruit tot aan het controlehokje! Onze lokale gids, een strenge madam, zwaait nl. met haar speciale badge naar iedereen die kijken wil. En het lukt: alle poorten gaan wijd open! We komen als eersten aan op de fameuze plek... en kiezen onze staanplaatsen. De drie kosmonauten moeten straks op gemarkeerde blauwe stippen gaan staan en zeggen dat ze er klaar voor zijn. Het plein is afgezet met "nadars". De meesten onder ons staan op de eerste rij, maar spijtig genoeg zal later nog een heleboel officials en genodigden ons het zicht komen belemmeren.

Geen nood, dankzij de digitale fotografie kunnen we met onze armen omhoog toch nog leuke prentjes maken!

En ja hoor, na zo'n uurtje te hebben gewacht met 36°C in de blakende zon, komen onze kosmonauten naar de blauwe stippen gewandeld. Onze Frank is enorm enthousiast en zwaait dat het een feest is! Die man straalt van geluk! Na de "Ready to go" (maar dan in 't Russisch) begeven ze zich naar de wachtende autobus. Onze Frank blijft maar enthousiast zwaaien en wuiven en kusjes gooien. En dan... bye bye Frank! We maken onze laatste foto's van hem vanachter de ramen van de bus. Hij zal straks nog een plasje moeten doen (willen of niet) tegen het rechter-achterwiel van de bus en dit in navolging van Yuri Gagarin, vooraleer ze plaats nemen in de Sojoez.

Het is 14u00, het plein loopt snel leeg; Jill wordt nog even geïnterviewd door Boudewijn Van Spilbeek en dan gaan we lunchen in het aanpalend gebouw. Bizar contrast tussen de super-high-tech van wat zich hier afspeelt achter de muren van het hoofdgebouw, en het uitzicht van de refter, nauwelijks veranderd sinds 1955... We krijgen een rode bietsoepje mét suiker voorgeschoteld, gevolgd door slappe frietjes in boter gebakken...

En dan nog iets in een soort deeg (vlees? kameel? geit?) ondefinieerbaar maar wel eetbaar voor de meesten onder ons... Voor wie het niet zou gezien hebben bij het verlaten van het restaurant: alle glazen, borden en bestek worden gewoon in een groot ligbad gedeponerd! Of er afwasmiddel wordt aan toegevoegd, niet gezien... en we willen het ook niet weten! Vervolgens rijden we naar the place to be, de "watching zone", de "launch tribune"!

Ook hier komen we als eersten aan, met dank aan de goede organisatie. Onze overdekte tribune bevindt zich vlak naast de eretribune, waar straks talrijke notabelen zullen plaats nemen, o.m. onze eigen prins Philip, minister De Crem, stand-ins van de kosmonauten zoals André Kuipers en ook nog de eerder gespotte Buzz Aldrin.

Het uurtje dat we te vroeg zijn wordt opgevuld door: een goede plaats zoeken (alle Uranianen staan of zitten op de eerste rij...), de statieven installeren, foto's maken van de raket die amper op een goede kilometer van ons staat, foto's van onszelf mét raket, zonder raket, raket met ons, raket zonder ons, enkelen zoeken een plaats op aan de voet van de tribune in het "gazon"...

En terwijl we daar staan te wachten horen we een Russische stem vanuit de luidspreker die check-opdrachten en stand van zaken doorgeeft aan de bemanning van de Sojoez. Af en toe horen we zelfs het antwoord van een kosmonaut. Moet je ook weten dat er bij de Russen géén aftelling is zoals bij de Amerikanen, je weet wel 10...9...8...en dan 1... lift off! Nee, hier is dat: "One minute"... en daarna gedaan: je moet maar zelf zien wanneer de "armen" van het gestel waaraan de Sojoez vastzit één voor één worden neergelaten...

En dan... dan wordt het muisstil... Bij een perfecte staalblauwe hemel gaan we beleven waar we voor gekomen zijn: de lancering van Frank De Winne!

Het "moment suprême" komt er aan...

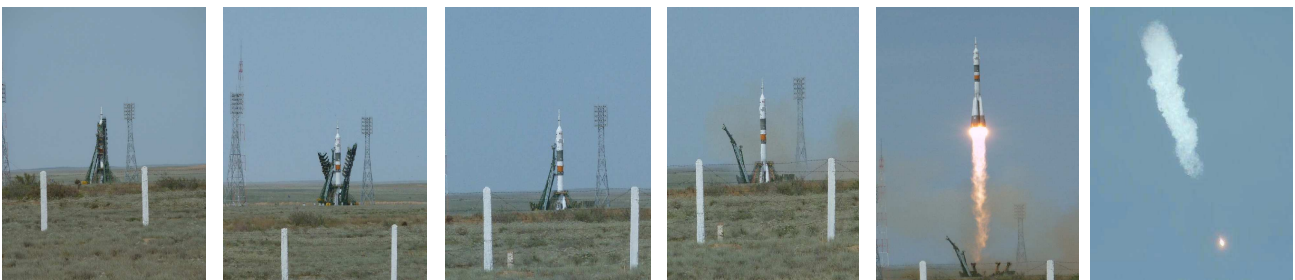
Muisstil... indrukwekkend... De spanning is te snijden!

Om 16u34 lokale tijd, is het zo ver!

Nog vóór we het geluid van de lancering waarnemen, worden we overweldigd door de trillingen van de startende motoren. De lage tonen veroorzaken een onbeschrijflijk gevoel in je lichaam.

Heel de omgeving davert. Onderaan de raket verschijnt nu een roodgele gloed. Een overweldigend lawaai en de raket komt los van de grond. Traag, héél traag. We beleven een perfecte lancering, met alles erop en eraan: trillingen, kleuren, geuren, knetterende geluiden...

De verschillende sleutelmomenten van de lancering

Onvergetelijk!!

Na de lancering blijft iedereen nog even stil om tot besef en rust te komen. En dan applaus en kreten van vreugde en ontlasting.

Nog altijd onder de indruk van wat we hebben mogen meemaken, verlaten we langzaam ons "platformke" .

Opeens keert Julien op zijn stappen terug en gaat recht op onze prins af: "Mag ik met U op de foto staan, Monseigneur?"... en ja! 't is gelukt! En André slaagt erin om er nog juist mee op te staan.

Weer een verrassing van formaat: minder dan één uur na het vertrek van de raket, staan we letterlijk op de plaats van de lancering! 50 minuten geleden stond hier een raket!! Fantastisch dat we ook hier mogen komen! De brandweermannen zijn er nog actief, technici klimmen nog tussen de armen van de "tulp". Op deze uitzonderlijke plek wordt dan ook de traditionele groepsfoto genomen. Bij de vlammenput mogen we niet komen wegens nog te heet en giftige gassen! Vervolgens, kort bezoek aan de omgeving, met o.m. de Obelisk.

Op de bus, terwijl we nog volop aan 't bekomen zijn van onze emoties, de volgende verrassing: iedereen krijgt een persoonlijk certificaat van aanwezigheid op de lancering, met de naam in 't Russisch en een (kopie van) handgetekende foto van de bemanning!

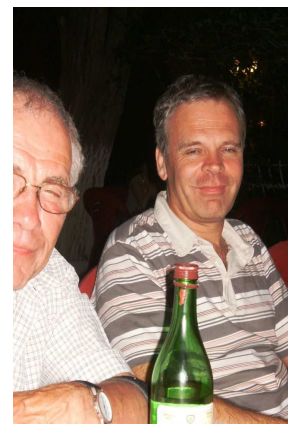
Rond 18u45 zijn we terug in ons hotel en stappen we naar het gezellig terrasje van "ons" stamcafé, waar Jill ons trakteert met een fles Wodka!

Even later moeten we beseffen hoeveel geluk we hebben gehad met het weer tijdens de lancering: om 19u30 barst er een onweer los met veel regen en wind! "Chance" dat dit geen drie uur vroeger gebeurde...

En dan eten en dan... terug naar ons terrasje! Wat kan het leven toch zwaar zijn, hé? En we worden hier onthaald als echte habitués...! Ons Russisch trekt op niets, hun Engels evenmin, en toch lukt het ons telkens om (ongeveer) te krijgen wat we hebben besteld.

Vóór ...

... en na

Donderdag 28 mei 2009: bezoek Cosmodrome

Na het ontbijt vertrekken we voor een 45 km lange rit richting Cosmodrome, waar we tot de middag het Baikonur museum bezoeken. Hier staat o.m. een testexemplaar van de Buran (een shuttle, gelijkend op de Amerikaanse). Leuk om tot in de cockpit te “kruipen” en even achter het stuur te mogen zitten!

De zoveelste verrassing: we bezoeken de “Assembly and Test Building site 112” ! Een gigantische hangar waar de raketten worden geassembleerd. Tot voor enkele dagen stond (of beter lag) de raket van Frank De Winne hier nog! Er wordt ons meteen uitdrukkelijk verboden foto's te nemen en gevraagd “binnen de lijnen” te blijven. Serieuze domper! En het is menens: we hebben voortdurend een paar gasten naast en achter de groep die ons goed in 't oog houden. Na een half uur uitleg zegt de lokale-gids-technicus opeens: “Voilà, de geleide wandeling is ten einde. Vanaf nu mogen jullie

Hier wordt een nieuwe Sojoez-raket ineengestoken

Links de ruïne, rechts de high-tech-hall

alles fotograferen!” Heel raar maar waar! Er worden dan ook honderden kiekjes genomen van alle mogelijke onderdelen van de in aanbouw zijnde raket, die hier zomaar voor onze ogen ligt te liggen...!

Nadien krijgen we het aanpalend gebouw te zien waarvan het dak in mei 2002 is ingestort tijdens herstellingswerken.

Hierbij kwamen 8 mensen om het leven. Onder deze puinhoop ligt hoogstwaarschijnlijk nog altijd een Buran bedolven! Hier is in 7 jaar niks mee gebeurd. Wat een verschil tussen deze 2 hangars!

Buiten staat een gigantische “Energia-Buran-transporter” te roesten. Een monster van een machien!

Deze transporters wegen elk 2.756 ton en zijn 90m lang...!

Rond 16u00 begeven we ons naar het lanceerplatform van de Energia. Het is in

feite het launch-complex van de Energia-Polyus, een spionage-satelliet die hier in 1987 de ruimte werd ingestuurd. Een detail dat kan weergeven hoe groot alles hier is: de verlichtingspalen met bliksemafleiders zijn zo maar even 215m hoog...!

Maar, helaas, zoals op vele plaatsen hier, alles verlaten, verroest, vervallen. De vlammenput is zelfs een soort vijver geworden met vissen en eenden. En dan ons "gewoon" traject: --> bus --> hotel --> resto ... en later ... --> stamcafé... Vanavond komt alles tegelijkertijd op tafel: lekker voorgerecht én warme hoofdschotel én dessert alles samen.

Na het smakelijke eten blijft iedereen nog een klein uurtje gezellig babbelen.

Enkelen onder ons gaan nadien te voet naar... jawel... ons terrasje! Onderweg zien we een bizar "kaberdoesje" met fluo neonlampen... blijkt een notariaat te zijn... fotooke genomen voor André...

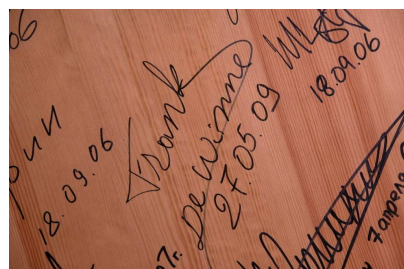
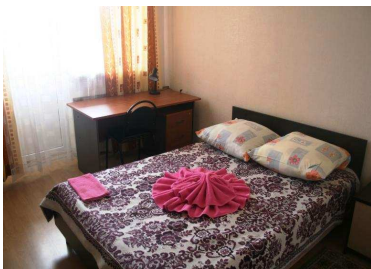

De voorgevel van een notariaat...

Vrijdag 29 mei 2009: Baikonur – Moskou

Onze laatste dag in de raketstad begint met het bezoek aan het Baikonur Kosmonaut Hotel. Hier zitten de kosmonauten in quarantaine vóór de lancering. Kleine kamers, geen enkele luxe, behalve dan de supermoderne jacuzzi-douche die gemeenschappelijk is.

We mogen een kijkje nemen in de slaapkamer van Frank De Winne! Ook heel leuk om te zien zijn de handtekeningen van de ruimtevaarders op de deur van hun slaapkamer.

Ook dit nog: elke kosmonaut moet een boompje planten vóór zijn vertrek. Zonder moeite vinden we het piepklein dorstig boompje van onze Frank.

Tussen 11u30 en 13u30, iedereen vrij... er is voor elk wat wils: stadje in, wandeling langs de rivier, zwempoel opzoeken, rusten, station bezoeken, raket proberen te vinden (de tweetrapse 15A15 / SS-17), enz enz...

Na de lunch vertrekken we naar de luchthaven en luisteren we naar de zeer sterke verhalen van Julien en Kurt over hun vorige nacht...

We stijgen op om 16u34, richting Moskou. Exact hetzelfde tijdstip als de lancering van Frank eergisteren...! We landen om 17u40 lokale tijd. Na afhandeling van administratie ivm de beschadigde valies van Josefine en Roger, vertrekken we naar Hotel Katerina City Moskou, overigens een prachtig hotel met zeer verzorgde kamers en degelijke receptie mét glimlachende bedienden!

Na een korte verfrissing kan de avond beginnen.

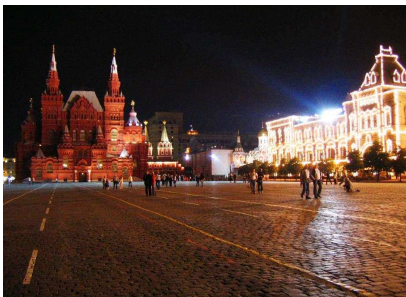
Jill heeft een afspraak geregeld met haar lokale vriendin Svetlana (en niet Sletvana...), gids in een vorige Moskou-reis.

Het avondmaal heeft plaats in restaurant La Pizza, waar ook Japanse gerechten op de kaart staan. Lekker eten en drinken.

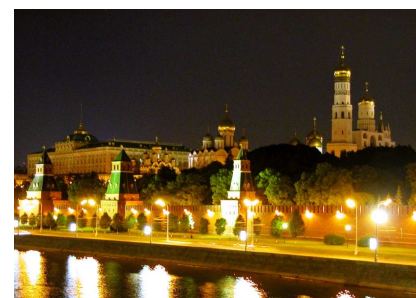
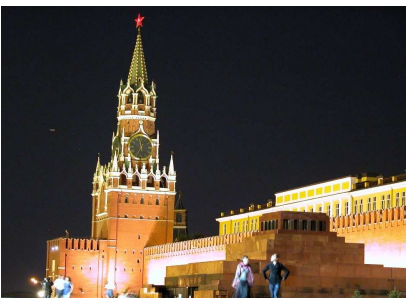
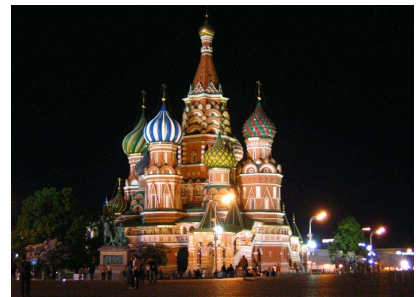
Na een nogal moeizame afrekening van wat er werd verbruikt, trekken we naar het Rode Plein. Een pracht! De Basiliuskathedraal met torentjes als gekleurde ijscreempjes, een juweeltje! een sprookje! zeker met de nachtverlichting!

We maken nog een wandeling tot aan het water en dan, rond 01u00, met de metro terug naar 't hotel.

Iedereen blijkt uiterst tevreden met die geïmproviseerde avonduitstap!

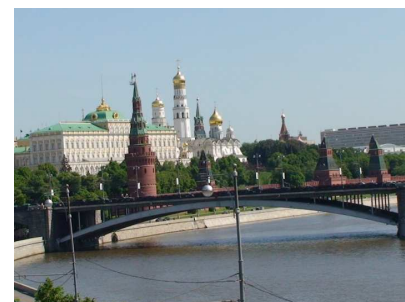
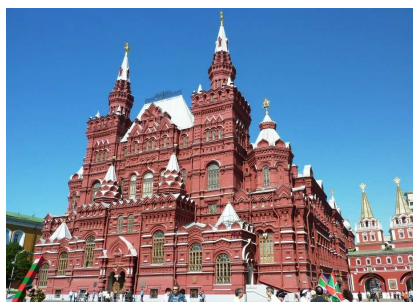

Rada, Jill & Svetlana

Zaterdag 30 mei 2009: Moskou – Brussel

Voor onze laatste uren in Moskou genieten we van een vrije voormiddag, die ingevuld wordt op verschillende manieren, zoals niks doen en rusten, Lenin Mausoleum bezoeken, Kremlin, klooster, Gorki park met de Buran, dat kon allemaal in een zonovergoten Moskou met een leuke 22°C.

Om tien over twaalf verlaten we ons prachtig hotel, richting luchthaven.
Na vertraging van 20' en verandering van gate, vertrekken we om 16u20, in onze Airbus A 319.

Tijdens de vlucht ontmoeten we Prof. dr. Floris Wuyts, hoofd van AUREA (Antwerp University Research centre for Equilibrium and Aerospace), een kennis van o.a. Jill en onze voorzitter Marc.

Hij toont ons onwaarschijnlijk mooie en interessante beelden van Frank en de lancering. Hele leuke momenten! Waarvoor dank!

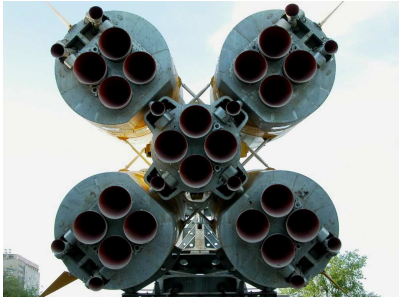
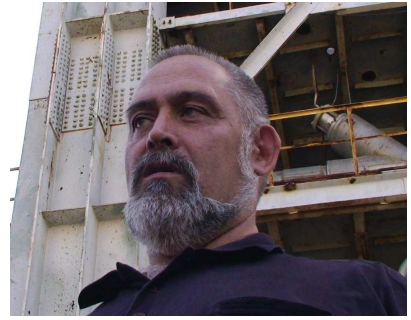
We landen veilig en wel in Zaventem om 17u20. In de luchthaven wordt er afscheid genomen met de nodige kussen, schouderklopjes en knuffels.

We hebben ongelooflijk genoten van deze reis waar alles, maar dan ook àlles, is meegevallen.

Nogmaals dank aan Marc en Werner, alsook aan Veronique en Jan van HRG Belgium, om ons deze unieke ervaring te hebben bezorgd!

-----

20. Porter не называет ие
пакуют название работ
и сырости - похозяйки и сабий п
и стороне не останава и корящая
портнер активна рекомендац

Mort Subite Kriek _____ pint 250.00 \$
Морсюбите Крик _____ 1/2 pint 130.00 \$

Знаменитое бельгийское пиво, в изготовлении которого
активно участвуют дикие дрожжи, присутствие в воздухе
Пиво этой категории - забвцы - имеет чуть кислородный вкус.
Фруктовая основа Kriek'a обеспечена большим количеством
сушеной вишни, которую к пиву добавляют после окончания
брожения. Примерно через полгода пиво достигает своего
нитого красноватого цвета и, естественно, ягодно-виш
_____ pint
_____ 1/2 pint

Carlsberg
Карлсберг _____ pint

